

DUH - SNAGA VJERE

fra Dujo Jukić

Poslanje Duha

U svojoj dobroti i ljubavi Bog nas nije ostavio kao siročad. U punini vremena poslao je svoga Sina koji je objavio Božanski nauk, zapisan u evanđeljima i sačuvan u vjeri Crkve (Usp. Dei Verbum, br. 2). Kada je Krist dovršio djelo spasenja poslao je Duha Tješitelja da Crkvu upućuje u svu Istinu, utvrđuje u zajedništvu i vjeri. Duh je sišao nad apostole i ostaje u Crkvi sve do ponovnog Kristovoga dolaska. Božja ljubav je „razlivena u srcima našim po Duhu Svetom koji nam je dan“ (Rim 5, 5). Da nema Duha ne bi bilo ni Crkve.

Kao što duh održava ljudsko tijelo na životu, tako i Duh Sveti održava na životu Otajstveno tijelo Kristovo. Krist je glava, mi Tijelo, a Duh Sveti životni dah. Iako je Duh prisutan među nama, nismo oslobođeni od ljudske slabosti. Raznim kušnjama smo kušani ali ne iznad od onoga što možemo podnijeti. Branitelj, Duh Sveti, za nas se zauzima, s nama moli i djeluje. Čini nas neustrašivima u navještaju Radosne vijesti.

Sveti Ivan u svojoj poslanici piše: „Straha u ljubavi nema, nego savršena ljubav izgoni strah; jer strah je muka i

tko se boji, nije savršen u ljubavi.“ (1 Iv 4, 18).

Na Božju ljubav i dobrotu odgovaramo povjerenjem, a iskazujemo ga slušanjem njegove riječi. Više puta je Isus govorio svojim učenicima kako će ih Duh uvoditi u svu Istinu. Duh je onaj koji se moli za nas neizrecivim uzdasima. On je prisutan među nama, iako je našim očima nevidljiv, na isti je način s nama kao što je Isus bio sa svojim učenicima. Da Crkvi nije poslan Duh Sveti, ne bi bilo ni Crkve. Prvo javno očitovanje Crkve svijetu događa se tek kada apostoli primaju Duha Svetoga.

U snazi Duha

Duh koji nam daje svojih sedam darova, jača nas u krepostima. Potiče na molitvu te nas sabire u jedno. Otvara naše oči i uši da dublje zahvaćamo otajstva Kraljevstva Božjega. Preko molitve Duh Sveti uspostavlja s nama dijalog na otajstven način. Dok molimo u nama se stvara plodno tlo za Njegovo djelovanje. Kada nas zahvati tjeskoba, beznađe, potištenost, ne trebamo se bojati. Prokušnost, kako reče sveti Pavao, rađa postojanošću. Tko prolazi kušnje ostajući vjeran, pokazuje postojanost u vjeri.

Duh je onaj koji nas upućuje u Tajne Božje, u ono skrovito i nama ljudima neshvatljivo. On je ljubav i dobrotu, blagi lahor i plameni žar što nam bukta u grudima. Na poseban način ovo se pokazalo na svjedocima vjere koji su to krvlju i životom posvjedočili. Nisu se bojali careva, kraljeva, diktatora,

državnika, zlih sudaca. Vjerovali su Duhu koji ih je nadahnjivao i jačao. Nisu se pokoravali ljudima, već Bogu. Pouzdavali su se u Kristove riječi i djela te su dali život za njega.

Duh je Branitelj, Tješitelj i čuvar cijele Crkve. Da nema njega naša bi vjera izgubila smjer. Crkva bi se raspala i ne bi dočekala ponovni Kristov dolazak. U Duhu smo svi jedno u Kristu. U zajedništvu vjere međusobno se razumijemo. To je djelo Duha poput onoga događaja u Jeruzalemu kad su apostole na dan Pedesetnice razumjeli mnogi narodi

raznih jezika. Duh Sveti stalno pomlađuje Crkvu te ispravlja njene pogreške preko svetih ljudi koji su se napajali na tom izvoru vode života.

Trajna pomoć i zaštita Duha Svetoga uvijek nam je potrebna. Kao što pjesnik ne može ništa napisati bez inspiracije tako i kršćanin bez nadahnuća Duha Svetoga ne može ni spomenuti ime Isusovo. Dok nas uvodi u svu istinu, Duh uvodi u dubine vjere. Otkrivajući Istinu postajemo pravi učenici.